

Žena pozdějšího stvoření.

Těmito slovy je dotčeno nejoblavější místo v pozdějším stvoření. **Ten** bod, který potřebuje největší změnu, nejdůkladnější očistu.

Jestliže se muž pozdějšího stvoření učinil otrokem svého vlastního rozumu, tak žena zhřešila mnohem víc.

Vyzbrojena největší jemností citů, měla se hravě vyšvihnout k čistotě světlých výšin a vytvořit most pro celé lidstvo k ráji. **Žena!** Záplava Světla měla jí protékat. Celé její tělesné, hrubohmotné založení je na to nastaveno. Žena potřebuje jen poctivě chtít a veškeré potomstvo z jejího lůna **musí** být obklopeno a silně chráněno silou Světla již před zrozením! Nebylo by to ani jinak možné, protože každá žena ve svém bohatství spočívajícím v cítění může téměř zcela sama určovat druh duchovního plodu! Proto ona zůstává v **první** řadě odpovědná za všechno potomstvo!

Ona je také ještě jinak bohatě obdařena neomezenými možnostmi vlivu na celý národ, ba na celé pozdější stvoření. Východiskem její nejsilnější síly je pro ni domov a domácí krb! Jen tam spočívá její síla, její neomezená moc, ne však ve veřejném životě! Doma a v rodině stává se svými schopnostmi královnou, avšak u řečnického pultu je karikaturou. Z tichého, útulného domova prostupuje její pronikavé působení celým národem současnosti i budoucnosti, zasahuje do všeho.

Není ničeho, kde by její vliv bezpodmínečně nemohl dojít k

uplatnění, pokud stojí **tam**, kde se její vnitřní **ženské** schopnosti rozvinou k plnému rozkvětu. Avšak jen když je žena skutečně **ženská**, splní určení, které jí bylo přiděleno Stvořitelem. Pak je zcela tím, čím být může a má. A jen právě ženství vychovává beze slov muže, který by mohl i nebesa dobýt, podporován tímto tichým působením, které nese netušenou moc. Ten se bude potom snažit z vnitřní přirozenosti chránit právě ženství, rád a radostně, jakmile se toto napřed ukáže jako **pravé**.

Avšak dnešní svět žen šlape po své vlastní moci a svém vysokém úkolu, jde slepě kolem něj, rouhavě rozbíjí veškerou posvátnost, kterou v sobě nese, a místo výstavby působí rozkladně, jako nejhorší ze všech jedů pozdějšího stvoření. Strhává muže a také děti s sebou do hlubin.

Pohledte na ženu dneška! Nechte jednou na ni dopadnout paprsek Světla s veškerou neúprosností a věčností, které jsou vždy průvodními jevy čistoty.

Jen stěží ještě poznáte vysoké hodnoty pravého ženství, v nichž může dojít k rozvinutí oné čisté moci, která byla dána jediné jemné citovosti ženství, aby byla vynaložena jen k **požehnání**.

Muž nemůže nikdy rozvinout toto pronikavé působení. Tiché tkaní oné neviditelné síly, kterou Stvořitel nechává proudit vesmírem, pochopí **nejdříve** a plně **žena** svým jemnějším cítěním. Muž přijímá ji jen zčásti a přeměňuje ji v čin.

Tak jako živoucí síla Stvořitele zůstává všem lidem neviditelná, přičemž celé veškerenstvo udržuje, živí, žene ho a hýbe s ním, **tak** je chtěno tkaní každého pravého ženství; **k tomu**

je ona stvořena a **to** je její vysoký, čistý a zázračný cíl!

Královna prastvoření **je žena!** Je nazývána také Pramáti. Vysoký ideál pravého ženství. Je směšné říkat výraz „slabá žena“; neboť žena je duševně silnější než muž. Ne v sobě samotné, nýbrž skrze své užší spojení s tvůrčí silou, které jí poskytuje jemnější schopnost citění.

Avšak to je právě to, co se dnes žena snaží ukrýt; dává si námahu to zesurovět nebo zcela potlačit. V bezmezné ješitnosti a hlouposti zahazuje to nejkrásnější a nejvzácnější, co jí bylo dáno. Činí se tím odvrženou od Světla, jakákoliv cesta zpět jí zůstává uzavřená.

Čím jsou nyní tyto obrazy královského ženství! S hrůzou se od nich musíme odvrátit. Kde je vidět u ženy dneška ještě pravý stud, jakožto nejjemnější cit **ušlechtilého** ženství? Ten je tak divoce pokřiven, že musí být vydán napospas zesměšnění.

Žena dneška se sice stydí nosit dlouhý šat, když móda předepisuje krátký, avšak nestydí se na oslavách obnažovat téměř tři čtvrtiny svého těla a nabízet ho všem pohledům. A při tom samozřejmě nejen pohledům, nýbrž při tanci nevyhnutelně i rukám! Bez zábran obnažila by také mnohem více, pokud by to móda žádala, a pravděpodobně po nynějších zkušenostech i všechno!

Tím toho není řečeno příliš. Měli jsme těchto hanebností doposud už dost. Nebylo by to nijak falešné, nýbrž žel až příliš pravdivé, kdyby zde bylo řečeno: „Paní se začíná **oblékat**, aby mohla jít spát!“

Jemné cítění podmiňuje kromě toho také smysl pro krásu! Nepochybně. Kdyby se však podle toho měla hodnotit nyní ještě i ženská jemnost citů, tak by to s ní stálo velmi špatně. Druh odívání ohlašuje přece dosti často a zřetelně pravý opak a tyto nohy ženy nebo dokonce matky v tenkých punčochách jsou velmi obtížně slučitelné s ženskou důstojností. Chlapecký účes, moderní to ženský sport, znetvořuje neméně ryzí ženství! Koketování je nevyhnutelným průvodcem ješitného módního bláznovství a větší nebezpečí pro tělo i duši si skutečně nelze přát, stejně tak i pro prosté rodinné štěstí. Tak mnohou ženu přitahuje často dosti hrubé a vlastně urážlivé lichocení nějakého povaleče více než věrná činnost jejího manžela.

Tak by se dalo uvést ještě mnoho, velmi mnoho viditelných důkazů o tom, že žena dneška je pro svůj **vlastní** úkol v tomto pozdějším stvoření ztracena! A tím i všechny vysoké hodnoty, které jí byly svěřeny a za které nyní má skládat účty. Prokletí těmto lidem bez obsahu! Oni nejsou snad obětmi poměrů, nýbrž sami tyto poměry vynutili.

Velké řeči o pokroku nic nezmění na tom, že tito horlivci pokroku se svými věrnými následovníky klesají jen hlouběji, stále hlouběji. Všichni již zakopali své vlastní hodnoty. Největší část světa žen již více nezasluhuje nést čestné jméno žena! A muže nemohou ony nikdy představovat ani se jimi stát, a tak zůstanou jen jako trubci v pozdějším stvoření, kteří musí být vyhubeni podle zákonů přírody.

Žena stojí v pozdějším stvoření nejméně ze všech tvorů na místě, kde měla stát! Ona je ve svém chování nejsmutnější postavou ze všech tvorů! Ona **musela** zahnit na duši, protože své nejušlechtlejší cítění, svou nejčistší sílu povrchně obětovala

vnější směšné ješitnosti, a tím se posměšně vysmála určení svého Stvořitele. Záchrana je při takovéto povrchnosti nemožná; neboť slova by žena odmítla nebo by jim vůbec již nemohla rozumět a je pochopit.

Tak musí teprve z hrůz povstat nová, opravdová žena, která se stane prostřednicí a tím poskytne i základ pro nový, Bohem chtěný život a lidské působení v pozdějším stvoření, které je osvobozeno od jedu a hniloby!